

[Forsvarsministeren.]

finansudvalget, og som jeg går ud fra at vi kommer til at snakke en del om i den kommende tid. Det, jeg har sagt hermed, er ikke at forstå som et punktum, som om jeg ville sige, at erhvervslivet skal ske ganske konsekvent efter den plan, jeg har forelagt — og dermed ikke videre snak. Det ville ikke ligne mig at komme med et ultimatum af denne karakter; det ærede medlem har altså delvis misforstået denne udtalelse.

Hvad angår spørgsmålet om klitrealernes udnyttelse — det ærede medlem hr. Bækgaard var også inde på dette spørgsmål — vil jeg gerne sige, hvad jeg også gav udtryk for før, at klitrealerne, plantagearealerne allerede i dag i realiteten udnyttes fuldt ud. Hvis vi skal udnytte mere — og det kan man naturligvis diskutere — må man eventuelt fælde visse plantageområder, men så må vi tage op til overvejelse konsekvenserne af en sådan fældning, og klitdirektoratet mener, at der i så fald vil være risiko for sandflugt og andre ubehageligheder, hvad vi naturligvis må tage med i betragtning. Jeg har ikke megen forstand på klitvæsen og sådanne arealers betydning, så jeg er nødt til at holde mig til de sagkyndiges udtalelser på det punkt, og skovrider Bjerkes udtalelse om, at skadevirkningerne vil udslette sig selv efter få års forløb, er sikkert rigtig — det tror jeg gerne. Men det problem, vi står over for, er, at dér, hvor vi kører, dér kører vi, om ikke daglig så i hvert fald jævnligt; det betyder, at arealerne overhovedet ikke får ro til at forny sig i form af ny beplantning eller ny tilvækst, og det betyder igen, at de områder, de arealer, hvor vi kører og kører jævnligt, hele tiden vil være opkørt og ligge brak; og så vil der kunne opstå fare for sandflugt — det er i hvert fald den måde, jeg har forstået tingene på.

Hvad angår arealernes anvendelse til rekreativt område, vil det af hensyn til det sikkerhedsmæssige være nødvendigt, at der

for det største områdes vedkommende, hvor der kan være tale om en farezone, sker en afspærring, når vi har skarpskydninger; men bortset fra de tidspunkter, hvor der er skarpskydninger, er det givet, at disse områder, i hvert fald ud fra vort synspunkt, skal være helt åbne og helt tilgængelige for civilbefolkningen. Og det vil de være det meste af tiden. Så vidt jeg husker, nævnte man under besøget i Oksbøl, at total afspærring kun havde været gennemført nogle ganske få dage i løbet af et helt år, og det vil jeg sige, at den største del af tiden kan arealerne anvendes.

Jeg har også givet udtryk for, at spørgsmålet om at indskrænke eller afskaffe skydningerne i weekenderne vil jeg tage op til overvejelse ud fra et positivt synspunkt, i hvert fald om det ikke er muligt at begrænse dem til meget snævre områder og områder, der rekreativt mæssigt ikke har så forfærdelig stor værdi. Jeg vil dog gerne sige — for at det skal være sagt — at det jo ikke er uden fare at færdes på et militært areal, som anvendes til skarpskydninger, oven i købet med svært artilleri. Det kan ikke undgås, at der en gang imellem kommer en forsager, og finder man ved at trampe rundt i terrænet en sådan forsager og begynder at lege med den, kan en katastrofe meget let indtræffe. Vi ønsker at gøre opmærksom på, at der kan være en yderst alvorlig fare forbundet med at færdes i netop de områder; men hvis man er parat til at tage den risiko med i løbet, skal vi ikke stille os hindrende i vejen for, at der åbnes større adgang eller i alt fald adgang i samme omfang som tidligere til terrænet — og Oksbøl har jo hidtil været frit undtagen under selve skarpskydningerne.

Over for det ærede medlem fru Grethe Philip, som nævnte udflytningen, vil jeg gerne i forlængelse af det, jeg sagde i indledningen, give udtryk for, at vi fra forsvarrets side er meget interesseret i at kunne flytte ud; vi har absolut ikke nogen modvilje imod det; vi er bare interesseret i at få muligheder for at søge ud. I samme omfang,